

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIEDATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn.ª pta.	SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.	Fóra Palma. Dins Mallorca.....	3 mesos.....	0'85
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »			1 any.....	3'25
Un any.....	2'60 »		Dins España.....	3 mesos.....	1'00
Per dotzenes.....	0'45 »		1 any.....	3'50	
Num.ª atrassats des 2.ª tom.....	0'06 »		A Ultramar y s' Estrangè.....	3 mesos.....	1'50
Id. id. des 1.ª tom.....	0'07 »			1 any.....	5'00

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

LA VILA DE SOLLER.

Si hey ha vila dins Mallorca que sia estimada de tots es mallorquins sense excepció, ja per ses belleses naturals que té, ja p' es caracte alegre des séus habitants, que son vius com a centelles, cuydadosos de ca-séua, fanés, actius y entussiasstes fins à n' es grau més alt; es la vila de Soller, aficada y tancada dins altes muntañes que la separan des terreno restant de Mallorca amb una barrera de peñas.

Deu sap que fa y no pòt errà; perque si dins aquell clòt hey hagués posat sa gent malfanera y jugadora qu' hey ha per altres viles que no volem anomená, allò seria un recó de misèri; però hey va posá homos d' empresa, de vida y de nirvi perque vencesen un dia tots aquells obstacles.

Ells y sòls ells convertiren aquella terra amb un jardí de tarongés, sense més qu' unes pòques fonts d' aygo no molt abundant, fent que no s' en perdés ni una sola gota. Ells y sòls ells féren des séu pòrt petit, encara qu' hermós, un celebrat punt de comèrs dins tota sa còsta des Mediterráneo, amb molts de barcos y en gran moviment.

Ells y sòls ells hey posaren faròla fa molts d' anys y hey féren Mòll y construhiren després una carretera per vení à Ciutat en carro per demunt muntañes, y posaren s' industria d' es teixits à un punt tan alt casi com Ciutat; y ells y sòls ells s' han passat ara p' es cap comunicarsè per mèdi d' un carril de ferro amb totes ses demés viles de Mallorca.

Rès les atura. Si hey ha peñas, les foradarèm, esclaman; y si es precis gastá capitals, aquí teniu totes ses nòstres haziendes y tot lo qu' hem goñat fóra Mallorca amb sa suhó d' es nòstro front. Volem ferro-carril y fóris.

Son sollerichs, y basta; y nòltros que los estimam y los admiram, y fins y tot los tenim jerosos, y no voldriam veure may sa séua bona fè víctima d' un de-sengañy; totduna que varem veure sa flamada d' entusiasme que los cegava,

los varem doná un crit d' alèrta. Ara volem fè una xarrada amb ells per parlá de s' asunto, ara que sa calma de sa reflexió ha près lloch devora es séu amor pátrio.

Alegrauvós, sollerichs. Es ferro-carril de Sòlle es possible, perque tot es possible en el mon avuy en dia, però no cregueu que puga fersè amb trescents ni amb quatre-cents mils duros. Vòltros necessitau túnels, prengueu per allà ahont vulgueu, y no curts; y, ¿sabeu à quant còsta cada metro lineal de túnel? Podeu contá uns 200 à 300 duros cadascun per barato que sia. Vòltros necessitau allargá *línea* per fervós amunt, y axò reclama per una part grans terraplens y pe s' altre grans terrabuyds, y aquests també còstan molt.

No fos fassèu ilusions. Més ha de costá es vòstro carril que qualsevòl altre de Mallorca, partigueu per allà ahont cregueu tenirlo més barato. Abans de tot, avorriu un milená de duros per fè es primés estudis, no es definitius, sinó es suficients per resòldre ses primeres cuestions de possibilitat y conveniència y tení un ante-proyècte de carril. Y no vos heu de contentá amb estudiá una *línea* tota sola: no. N' heu d' estudiá varies per tení un coneixement més complet des negòci. Cinchcents duros més d' estudis vos pòden estalviarnevós cinch cents mil, perque crech que per hontsevuya el fassèu pòdeu apareyá totduna més d' un milló de duros, y en haverlo gastat no heu de tení es bras arronsat per lo que puga vení derrera.

No cregueu tampoch que si un vapor está dotze hores de Palma à Barcelona, desde es vòstro pòrt no més n' estiga sis. May es pòrt de Sòlle ha estat à mitjan camí de Barcelona. Es vapor que desde aquesta Ciutat anás à Sòlle en sis hores anaria à Palma en manco de sèt.

Però si es vè que es ferro-carril de Sòlle pòd essè un fèt amb el temps, direu vòltros, ¿per hont ha d' aná per essè més hò y més barato. Axò es mal de contestá. Es comensarhó à sèbre dependeix d' es resultat d' ets estudis primés que se fassen, y que jò vos he aconseyat que fessèu. Son varies ses *líneas* de pro-

jècte de carril que se pòden estudiá y que jò estudiaria per podè compará milló es resultats que podrian doná després. Anem à parlá d' aquest punt.

Primera *línea*, qu' es sa que més prest heu pensada: D' Alaró à Sòlle y à n' es pòrt.

Si partint d' Alaró preniu à l' esquèrra passant després per un estret qu' hey ha, trobau aviat sa muntaña y heu de foradá per devall es plans d' Orient y aná à sortí entre Biniaraix y la vila. Si preniu à la dreta d' Alaró heu de pujá per dins Sollerich y foradá després sa terra y sortí à Biniaraix, devés una coma qu' hey ha qu' ara no 'm recòrda com li diuen. Aquesta *línea* es sa més curta. Podrà tení de dotze à tretze kilòmetros però també 'n tendreu un sis de túnel y molta pendent fòrta per pujá es doscents metros poch més ó ménos qu' hey ha de desnivell entre Sòlle y Alaró. Com més curt voldreu fè es forat, més amunt haureu de pujá y es desnivell des túnel será més fòrt; y tot axò son dificultats gròsses.

Segona *línea*: Desde Lloseta à Sòlle. Jò crech, per lo poch que recòrd es terreno de per allà, qu' aquesta *línea* es més factible que s' altre perquè s' estació de Lloseta es molt més baixa que Alaró, está més en es cò de Mallorca y té es clòt d' Aumadrá que sense puja molt s' afica també molt adins sa muntaña. Y per sa part de Sòlle hey té es barranch que també s' afica molt en dins, y es forat des túnel no sòls seria més baix sinó que també seria més curt y més plá. Tal vegada no més tendria uns quatre kilòmetros. Y si per aquest camí fos possible conservá es túnel à nivell amb dues pendents combinades una à sa part d' Aumadrá y s' altre à sa de Sòlle, y hey trobassèu aygos fòrtes, podriau convertí es clòt d' Aumadrá amb un altre Sòlle petit. Paga la pena d' estudiá aquesta *línea*.

Tercera *línea*. De Sòlle à n' es pòrt: d' es pòrt à Deyá; de Deyá à s' Estaca: de s' Estaca p' es pòrt des Canonge y p' es vall de Son Valentí à Esporles: de Esporles à n' ets Establiments, à Son Sardina y à Ciutat. Aquesta *línea* que

també té ses séues dificultats, reclamaria tal vòlta qualque túnel ó túnels molt curts; però per lo alegre que seria y p' es gran nombre de pòbles qu' uniria, tots plens de productes hòns, qui sap si obtendria després sa preferència.

Podriau també estudiá una direcció qu' anás, per darrera es Convent, s' arambás à n' es pònt d' en Valls, passás amb un túnel per devall sa mòla d' Aulfabi, anás à sortí devés Son Peròt, y baxás per Coua-nègre à Santa Maria; per veure si seria una via més convenient: però ja he dit abans qu' es resòldre aquest punt es cuestió de cames amb un instrument al còll y no tení peresa de trescá.

Sollerichs: ara qu' heu envestit ses dificultats, no torneu arrera. Procurau caminá sempre amb pès de plom. Ses passes serán curtes y qualcunes males de doná, però no vos atureu.

Donau ecsemple de constancia à ses altres viles que plenes de recursos que no teniu vòltros, y poguent fé grans millores per ca-séua, están perdent es temps miserablèment y ocupantès en còses que les malfaman y que no los pòt dú rès de hò.

Donau ecsemple de faneria à n' es vòltros germans, à fi de que plens d' enveja emprengan es camí de s' escola y de sa feyna, en lloch d' anarsen à pèdre es temps per dins cafès, cassinos y cases de joch; y vejem neixe millores per dins Mallorca que fassen qu' aquesta copeta d' òr estiga amb el temps brufada de pèrles y brillants.

Envant, sollerichs, envant. A poch à poch, per no caure, qu' anau per muntanya; y amb tot y en qualsevòl temps contau amb nòltros y amb sa nòstra ignorancia.

PEP D' AUBENA.

EL DISSAPTE.

Benehit sia el dissapte
Amb llimosnes y oracions.
Benehit sia p' ets hòms
Còm ho foneh per son Creador.
Cayga tota sa setmana
Per ses rues des méu front
Rohada nòble de feyna,
Santes gotes de suhor.

Y el dissapte vengan pòbres,
Pòbres avorrits del món,
Baix des lliandá de ca-méua
A moure 'm à compassió.
Que vengan. Per ells gordada
Tench part de ses provisions.
Deu es son pare y mon pare.
Germans méus es pòbres son.

Jò fas feyna. Deu me dona
Per fermè es trabay més dols,
Vida, jovintut y fòrsa,
Salut y resignació.
Jò fas feyna. En recompènsa
Deu m' entrega generós

Es pa qu' he mesté per dia
Amb companatge d' amor.

De lo pòch que Deu me dona
Part ne fas als pòbres tots,
Maldement després la gastin
Dins cases de perdicció.

Sa part que don à n' es pòbres,
A Deu la don quant la don,
Perqu' es mon pare y son pare.
Tots fiys de Deu, germans som.

Vénen ja. Avuy es dissapte.
Escoltaulos amb amor.
Un diueret me demanan
Per Deu, ò quatre roagons.
Benehida sia s' hòra
En que mon còr en plant romp,
Quant mos germanets me contau
Ses trabays y sos dolors.

¡Quina alegria més santa
Esperiment quant los don
Dinés, aliment y ròba,
Paraules de hòn amor;
Conhòrt per ses séues penes
O desfás ets séus errors!
Tots som fiys d' un mateix pare.
Germans méus els pòbres son.

Ara arriba sa nineta
Qu' es un àngel de candor.
Ni té mare ni té pare
Més que Deu, pare de tots.
Qu' es d' hermosa! Y que contentá
Se pòsa si jò li don
Mesclada amb la santa almoyna
Una roseta d' olor!
Totduna sa ròsa pòsa
Demunt es séu cap qu' es rós,
Y m' agrayeix sa finesa
Amb un mirá lo més dols.
Quant s' en va li dich: Ma fiya
Adios. Fiya méua! adios.
Per mí prega à lo téu pare
A Deu qu' es pare de tots.

Mèna amb sa má un pòbre cègo
Un cègo que naixqué bord.
Mes, ¡té un ànima tan hòna!
No 'n trobareu de milló.

¡Quin coret que té més nòble!
¡Que rèctes ses intencions!
¡Amb aquin conhòrt accepta
Sa voluntat del Señor!
Sa séua cara contenta
Rès desitja d' aquest mon;
Y la pau qu' hey du pintada
Es prenda de salvació.
Mes paraules més atentes,
Ses més dolces, per-ell son.
Perque sòls té à Deu per pare
Y may vé lo Sòl hermós.

Ara vé aquell robust jove
Empagahit, vergonós,
Que quant camina no gòsa
Axeca ets uys de sa pols.
Ah! el conech. Fa deù setmanes
Que 'l consumeix sa tristó.
Cerca trabay y no 'n tròba
Perqu' es jornalés son molts.
Abans d' auba ja corria
Cercant un jornal per tot;
Y no n' ha trobat, y plòra
De fam. Ets séus infantons
Plòran també còm son pare
De fam. Per ell sa racció

D' almoyna haurá d' essé gròssa
Per da callament à tots.

¡Y aquella hòna veyeta
Que camina amb un bastó
No vé avuy? ¡Qu' está malalta?
Daime 'n nòves. Que si fós
Axí durli jò s' almoyna
Heu tendré per gran-honó.
Vòltros plorau: Si ja es mòrta
Digaumbó.—Ja d' aquest mon
De misèris Deu l' ha trèta.
—Ara es més viva que tots.
Si amb pa no li fas llimosna
Jò ley faré d' oracions;
Y en el Cèl que no hey ha pòbres
Ella pregará per tots.
Tornau d' avuy à vuyt dies
Pòbres méus. Veniu dejorn.

N' OT NET.

S' ESTÈL AMB COUA.

Si voleu veure un hermós *cometa*, que nòltros es mallorquins anomenam un estèl amb coua, axecauvos dematinet, devés les cinch; espolsauvos sa vèssa, mirau cap al sòl-ixent, un poquet en es xalòch; que crech que no vos ha de sèbre greu es contemplá una de ses òbres més portentoses de sa creació, que no se sòl presentá cada dia.

Aquest estèl es es mateix que verem tot lo dia just al costat des sòl es 18 des mes passat, y es un des més notables qu' hem contemplat per sa séua llarga y hermosa coua, y sa forma un poch curva qu' aquesta té, que fa recordá sa figura de sabre que deyan que tenia un estèl que sortí es sigle tretze, y à n' el qual suposá tothom sa mòrt del Papa Urbá IV; encara qu' axò no es vè, perqu' es *cometas* ó estels amb coua no vòlen di rès, còm molts d' ignorants creuen.

Aquests còssos que ròdan p' el Cèl, lo mateix que sa lluna y ses estrelles, están també subjectes à ses sàbies lleys dictades pe 'l Creador à sa màquina del Unìvers; y en lloch d' essé un motiu de terror per nòltros, heu ha d' essé d' admiració, perque Deu mos deixa contemplá s' hermosura de ses séues òbres.

No cregueu may que s' aparició d' un estèl amb coua vulga di malès anades, ni mòrts de reys, ni fam ó peste, ni guerra ó altres calamitats, qu' abundan sempre à n' aquesta vall de llágrimes; perque si tal còsa volguessen di, en podrian sortí à milenás cad' any. No significan rès de mal. No més demòstran es podè de Deu y sa riquesa amb que va dotá sa séua fiya La Naturalesa.

No cregueu tampoch lo que contan es diaris, de qu' ha de ferhí sa Terra y l' ha de fé quatre bossins. Pòt s' Àutor des nòstro planeta permetre que cayga demunt ella un altre còs planetari y que la Terra se fassa miques, en cástich de

ses maldats d'ets homos. Pòt més encara. Pòt fé qu'esclat còm una bomba de *dinamita* y que no 'n vejim més la pols d'ella; però que se valga d'un estèl amb coua per lográ aquest càstich no 's creïble.

Ets homos jodican à Deu per lo que son ells, y el creuen capàs de prendre volades; y que té dies qu'está de gayta y altres de mal humó, y que quant veu s'òlla de sa tèrra que fa es bròu dolent, es capàs d'agafà sa granera d'un *cometa* y pegarli ventay de rabi perqu'es rompa.

Deu no es axí, ni ets homos son capassos de comprendre'l. Es sa Suma Bondat.

¿Sabeu que faria un *cometa* si demà vengués à trobarsè dins es mateix camí de la Tèrra? Faria ydò regularment lo que va fé un estèl amb coua que s'aficà una vegada per entre ses llunes des planeta Júpiter, qu'es aquest gròs que veym ara demunt nòltros al capdemunt del Cèl abans de sortí es sòl. Succedí que 'l señó *cometa* se va complaure en respectá es seu camí y volgué aturarsè à veurerlas una mica, tant li agradaren; y elles seguiren es seu paseix sense fé cas del tal estèl, còm si haguessen estat quatre allòtes guapes y allives qu'haguessen topat un *pollo* d'aquests ficadissos, antipàtichs y ofensius; y passat fregantlí sa casaca ó *xaqué* còm si el tal *ente* no existís en el mon.

¿Que faria una bolla de sabó, per gròssa que fòs, si passava pròp d'una bala de ferro ó plom? No rès. Es vent de sa bala la decantaria à un costat, y més fácil seria que sa bala esclatás sa bambolla que no qu'aquesta fés gens de mal á sa bala. Heu de sèbre ydò qu'encara sa comparació no es exacte perque es pès d'un *cometa* comparat amb so de la Tèrra es molt més petit qu'es d'una bolla de sabó comparada amb so d'una bala de ferro.

Pareix qu'es *cometa* que veym es es mateix que va descubrí el señó Pons de Marsella l'any 1812 y que se sabia ja que probablement tornaria després de 70 anys, axí còm es regulá que torn l'any 1952.

Pe sa marxa que dú creym qu'encara en tenim per estoneta de veure'l.

POQUET Y CLARET.

ES CINCH ACTES DES DRAMA DE LA VIDA.

Es es drama de la vida
En tot y per tot semblants
A n'es que dins es teatro
Mos fan es comedians.

No hey ha en es drama repòs
Fins qu'es vèu es desenlós;
Y cadascú à n'es seu mòdo
Se tièn ses habilidades.

Quant aixecan es teló⁷
A s'acte primé, se naix;
Y se dirigeix amb pena
A qualque objècte ignorat.

Al segon acte, la vida
Comença à desarrollar;
Y en el tercer, s'hòmo lòco
D'amor, ja fa desbarats.

Y allò que se diu conciençia
No s'atura de gratá,
Fins que s'arrepentiment
Li fa confessá els peccats.

Llavò vé es quart acte y s'hòmo
Ja está de plers ben cansat,
Y en lòch d'amor à s'atlòta
Sòls té amor à lo daurat.

Ses ambicions y s'orgullo
El vénen à dominá,
Y se fa amich des bòn tròssos
Y es per escambrins trempat.

En es quint, devés sa cara
S'atreveixan à guaytà
Ses rues, y el pòbre véy
Còm una calsa es desfá.

Vé *Na Faresta*; el s'en dú
Al altre mon à *vaumá*,
Y des drama de la vida
Vat'aquí es gran desenlós.

Es cinch actes de la vida
Vos he dit ara, ignorant;
Anau alèrta à *Na Fluca*
Que no vos tròb descuydats.

UN FULANO.

XEREMIADES.

S'Institut provincial va celebrá diumenge passat s'apertura des seu curs acadèmich y distribució de prèmis de s'anterió, havent estada invitats à n'aquests actes solemnes p'es seu dignísim directó el señó Don Francesch Manuel de los Herreros, tots es Redactós des nòstro setmanari.

Li enviam lès gracies amb desitjos de qu'ets alumnos s'aprofiten y sian tots bòn atlòts y aplicats.

Don Llacinto Feliu mos ha convidat amb molta d'atenció per assistí, juntament amb ses señores que vulguem acompanyarhí, à sa solemne inauguració des pròxim curs de s'*Escòla Mercantil de Mallorca*, que tan bòn resultats está donant y que tan millorada se presenta enguañy. Li donam les gracies més expressives y sentim que feynes més precises mos impedeixcan s'assistirhí.

Hem rebut un escrit de Don Tòni Mascaró, metge establí à Lisboa, que

parla à favor des metges espanyòls y lo poch considerats que son entre es portugueses. Trobam que té molta de rahó en tot quant diu, y no duptam qu'es nòstro govèrn farà lo que deü perque ses còses vajan p'es camí regulá.

S' Ajuntament de Pollença ha escoltat sa xeremiada d'es penúltim número d'es nòstro setmanari, y ha subjectat à ses ordenances de la vila ses construccions que parexian privilegiades. Amb axò ha donat una pròva de sa justícia que l'anima en tots ets seus actes, y una mòstra de que té sa conciençia exacta y un caracte fèrm per no aturarsè en barres quant se tracta de passá sa rasadora igual per tots. Que segueixca sempre per aquest camí de sa justícia y que cont amb nòltros que no volem mes que justícia, veritat y ses mans nètes.

El Señó Ecònomo de Sant Miquèl ha estat aplaudit amb justícia p'es periòdichs de Palma per s'acertada restauració de sa pòrta principal d'aquest temple. Nòltros també l'aplaudim, y li donam les gracies perque ha atès ses nòstres indicacions, fent un altre millora de molta utilidat que passa desapercibuda per tothom y que salvaria la vida à moltíssims de persones, en cas d'un incendi ó d'una alarma dins s'Iglesia, en dies de gran concurrènci. Mos referim à que ses pòrtes de s'escansell, qu'abans s'obrían solament cap en dins, ara s'òbrin en tots vents, y sa pressa mateixa les òbri per defòra en lloch de tañcarlès còm succedia abans y còm succeyeix amb moltes de pòrtes d'iglesies, que convendria adoptassen aquesta millora previsorà y salvadora.

Diuen qu'un torréo de La Seu está per caure. No hey ha tal còsa, estimats lectors de L'IGNORANCIA. Segons noticies no es més qu'una flòr d'aquell torréo que n'ha passat s'estiu per demunt y s'es mostiada.

Qui está mes mostià qu'aquesta flòr es s' Ajuntament qu'ha declarada sa rubina, y segons diuen, de ses 35 ó 40 pedres que 'l compònen, ja n'han caygudes dues aquesta setmana.

¿Tan pòbre está sa Societat des Gas que no tenga una dotzena de fanals de reserva per quant haja d'adobá ó fé nets ets altres qu'hey ha posats?

Dimars n'hi havia bastants dins Ciutat que cremavan sense fanal, esposats à que los apagás una bufada de vent, y à que 'n lloch de doná claró à n'es transeunts y vecins, los entabanás de pudó.

Pareix qu'hey ha un Batle devés Llo-

sela que no sab parlá massa bé à ses señoretles. Li recomanám més amabilitat y hòns mòdos.

*
**

Per devant es portal de sa parròquia de Manacò no'n deixan passá carros perque diuen qu' aquell carré está consagrat y no'n pòt passá bestia. ¿Y ets atlots que tot lo dia hey jugan à la pilòta no'l desconsagran?

¿Per que'n lloch de fé crits y rendu devant es portal de l' Iglesia, destorbant els qui hey resan dedins, no van à jugá dins es piloté? Bé que tota la vila heu es un piloté, y son poch es qui s'alliberan de pilotades.

Suposám qu' axò heu saben ses autoritats manacorines.

*
**

A n' es carré del Sant Cristo, à una botiga d' argenté mòstran dos cuadros de capsal de lilit que son dues alhaques precioses. Anaulos à veure.

*
**

Conversació dins s' estació de Palma.

—¿Quant tornes de Felanitx?

—Dissapte decapvespre.

—Ydò jò amb so *tren* de les dues te sortiré à camí fins à Manacò.

—No fasses tal còsa:

—¿Y per que?

—Perque abans d' arribá dins s' Estació d' aquesta vila, me veuries passá amb so derré *tren* que tú ja no podries prendre.

—Ydò, m' aturaré à Petra.

—Tampòch. Moltes vegades es de Manacò espera à n' aquesta estació que pas es *tren* que puja, y si fos axí també t' enduries xasco.

—Ydò no'm mouré de Palma.

—Es lo milló que pòts fé.

COVERBOS.

Dins un còtxo de segona classe s' altre dia haxava un pagès cap à Ciutat que duya una cròssa rara. Era una caña y ses rèls tenian sa forma d' un cap amb dues oreyes gròsses. Un señó la se mirava y va repará qu' era una pipa, y ahont n' hi podian fumá sèt. Es pagès hey posá tabach y se posá à fumá. Tothom el se mirava.

—Pagès, vos fumau ben descansat, (li digué un passatgé).

—Señó, (respongué,) sempre he sentit à dí que per está bé s' es mesté fumá amb pipa. Y còm jò vuy está bé y que hey estigan es méus amichs y parents, he fét aquesta pipa amb sèt canons, y axí tots fumam amb pipa.

*
**

Un casat de quatre anys qu' havia ten-

gut quatre infants deya à un cuñat séu:
—Mira, Bernat; estim molt ets infants perque Deu los m' envia, però tròp que tú, que fa es mateix temps qu' ets casat y no n' has tengut cap, encara estás molt milló que jò.

—Vas errat, Jordiet; jò donaria molt per tenirne un; y en tant es axí que fas contes d' anarme'n amb sa méua señora à prendre es bañs de la Mare de Deu de Lourdes, que segons indicis fa molts de miracles, perque m' en envihi un.

—Ydò jò som al revés. Fa molta estona qu' estich cercant una Mare de Deu que fassa es miracle de no tenirne, perque tròp que'l Bòn-Jesus los m' envia massa espessos.

¿Qu' es de veritat que may estam contents amb lo que Deu fá!

*
**

Un capitá s' axecá un dia molt incommodat; cridá es séu assistent y exclamá:

—¿Diguem... imbècil! ¿Per que no m' has despertat à s' hora que te vatx encarregá ahí vespre?

—Perqu' estava vostè dormint y no l' he volgut molestá.

EPIGRAMES.

TRADUCCIÓ.

Es magre Tomás Marsá
Li digué à Dona Vicenta:
—Vuy prende sa *Revalenta*
Perque desitx engraija.
Y faltant à tot decòro
Li respongué:—¿Ay, Tomás!
Si et cases amb mí vorás,
Còm prest estás còm un tòro.

ENCARNACIÓ.

—Digués, Tomeu: ¿y d' hont vens?
(Vaitx preguntá fá pòchs dies
A un que sòl empleá es temps
Tan sòls amb fé tonteries.)
—Are vench d' encarná un Cristó.
—¿Que serás L' Esperit Sant?
Encara que 't donis pisto.
No te creya hòmo per tant.

E.

CRIDES.

Se fá present à n' es públich qu' à s' Administració de L' IGNORANCIA hey ha de venta es segon tom à rahó de 20 reals ò 5 pessetes sense encuaderná y à rahó de 26 reals ò 6 pessetes y mitja, encuadernat.

De part de s' Administradó d' aquest periòdic avisam à tots es suscripòs de Ciutat y de la pagesia qu' amb aquest número comensa un trimestre nou de suscripció.

El Times Español —Diari mercantil, industrial, de noticies y de anuncis. Prèus de suscripció: à Sevilla 2 pessetes per mes, à sa península 2'25, à s' estrangé 2'50. S' administració es à Sevilla; carré d' O-Donnell, n.º 22.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—No t' assustes de còses petites.
SEMBLANSES.—1. En que passa ariat.
2. En que es salada.
3. En que no hey ha cap hòmo riu qu' hey haja estat may.
4. En que té peu.
TRIANGUL.....—Coixet-Colxa-Colx-Coy-Cò-C.
XARADA.....—Ca-ra-gòl.
CAVILACIÓ.....—Bonet.
FUGA.....—Sa malaltia més assustadora es sa contagiosa.
ENDEVINAYA.—Un quinqué encòs.

GEROGLIFICH.

CS → DIZ | ? : : : N =

CS Mosca Mosca

EN PERIN.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un onso à una baldufa?
2. ¿Y una figuera à un potecari?
3. ¿Y un llibre à una americana?
4. ¿Y un carro à una cadira?

EN JUSEVÍ.

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, digan: sa 1.ª retxa, s' ofici des meu padrinet; sa 2.ª, lo que jò fas; sa 3.ª, lo que tò sa méua fya modista; sa 4.ª, una paraula castellana; sa 5.ª, una desaprovació; y sa 6.ª, una lletra.

ECSEMÉ.

CAVILACIÓ.

ROMÁ

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge mallorquí.

UN PETISCURRIS.

FUGA DE CONSONANTS.

E...É. E. E. O.. E..E.A E..A
DOS DIMENIS.

ENDEVINAYA.

De dia estich à n' es sòl
Y de nit à sa frescò.
Lo únich qu' à mí me dòl,
Es que me deixin totsòl
Quant es fuyta sa caló;
A no essé qu' un compaño
Venga, y crit es séu amó
Y ella me dona consòl.

EN JUSEVÍ

(Ses solucions dissapte qui oc si som vius.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Aros:—Lo séu es ben dessustat y per ara no hey pòt aná. Veurem de posarhi una mica de salsa.

7 OCTUBRE DE 1892

Estampa d' En. Pere J. Gelabert.